

מ"ת 35383/02/17 - מדינת ישראל נגד ריאד בחיץ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 35383-02-17 מדינת ישראל נ' בחיץ(עציר)
תיק חיצוני: 331651/2012

בפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופטת ענת חולתא
מדינת ישראל
ריאד בחיץ (עציר)
בשם המדינה: ב"כ עו"ד מתביעות לכיש
בשם המשיב: עו"ד ראוף נג'אר

החלטה

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ארבע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל: כניסה מיום 12.2.17, כניסה מיום 22.2.15, כניסה מיום 15.1.15 וכניסה מיום 2.8.12. בנוסף, מיוחסות לנאשם באישום הראשון גם עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש במסמך מזויף בכך שהציג בפני השוטר מסמך מזויף הנחזה להיות פרוטוקול של בית המשפט המחוזי בירושלים האוסר על גירושו מן הארץ.
 - המדינה עותרת למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו המבוססת על החשש כי יתחמק מהליכי שפיטה. כן נטען למסוכנות הנאשם אשר נכנס לישראל בלא שעבר קודם תחת עינם הבוחנת של הרשויות.
 - אומר כבר כעת, כפי שנקבע כבר בהחלטות קודמות רבות, כי בהתאם להלכה הפסוקה אין קמה עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של מי שנכנס לישראל לצרכי פרנסה בלבד.
 - בדיון שהתקיים בפניי ביום 20.2.17 טען ב"כ הנאשם לכרסום בראיות בכל הנוגע לאישום הראשון. נטען, כי הנאשם האמין כי המסמך בו הוא אוחז מהווה היתר שהיה כדין. נטען, כי גרסתו העקבית של הנאשם בחקירתו היתה, כי הוא שילם כסף לאדם שתיווך בינו ובין עורך דין תמורת המסמך שנמסר לו כי הוא מהווה היתר חוקי, המתחדש מעת לעת. ב"כ הנאשם מפנה להודעת הנאשם במשטרה שם מסר מיוזמתו כי על סמך מסמך זה הוא שוהה בישראל מזה ארבעה חודשים.
- עוד נטען, כי גם על יסוד ההנחה שהוצגה לו בחקירה, כי "עצם את עיניו" ביחס לחוקיות המסמך, הרי שלא ניתן לייחס לו עבירה של הכשלת שוטר שהיא עבירת כוונה. לשאלת בית המשפט השיב ב"כ הנאשם, כי הנאשם אינו מכיר את הדין הישראלי ולא ידע כי תוכנו של המסמך מתייחס לאיסור גירוש בהקשר של מאויימות.
- עוד נטען ביחס לאישום זה, כי היחידה החוקרת לא פעלה על מנת לחקור באופן מספק את גרסת הנאשם. לא התאפשר לנאשם לאתר את אותו מתווך, אף שטען כי יוכל להמציא את פרטיו אם יאפשרו לו לבצע מספר שיחות טלפון לחבריו. עוד נטען, כי אף שהנאשם מסר את שמו המלא של עורך הדין שטיפל בעניינו, היחידה החוקרת לא ביצעה חקירה של ממש בנושא זה, חרף האינטרס הציבורי באכיפת החוק בנושא זה, אלא הסתפקה בשיחת טלפון עם אותו עורך ובקבלת מזכר ממנו בו הוא מכחיש מעורבות בעניין.

ביחס לאישום השלישי נטען, כי הציג מסמך ממנו עולה כי פנה באמצעות עורך דין (אחר) לוועדת מאוימים. אף נטען, כי במקרה נוסף של כניסה מיום 6.2.13 לא הועמד הנאשם לדין שכן המדינה קיבלה את טענתו, כי האמין בלב שלם שיש לו היתר כניסה.

בנסיבות אלה טען ב"כ הנאשם, כי יש לראות את הנאשם כמי שקיימות בעניינו ראיות לכאורה לשתי כניסות בלבד, או לכל היותר שלוש כניסות.

על כן נתבקש שחרורו של הנאשם בערבות אחיו של הנאשם, שהוא בעל היתר כניסה ולינה בישראל ובהפקדה שלא תעלה על 3,000 ₪ אותם הצליחה המשפחה לגייס.

5. המדינה מתנגדת לשחרור הנאשם ממעצר המדינה טענה, כי ביחס לכניסה האחרונה מסר הנאשם מספר גרסאות שונות שאינן מתיישבות עם השכל הישר. נטען, כי עצם העובדה שהנאשם לטענתו שילם עבור המסמך 8,000 ₪ מעוררת חשד וזאת גם לשיטת הנאשם שידע כי עבור היתר כניסה חוקי באמצעות הרשויות עליו לשלם 2,000 ₪ בלבד. נטען, כי ביחס לזהות המתווך מסר הנאשם גרסאות שונות וסותרות. בבדיקה עם עורך הדין שאת שמו מסר הנאשם (שם עורך הדין המופיע על גבי המסמך) נמצא, כי לא היה מעורב בפרשה. המדינה הפנתה להודעות הנאשם ממנה עולה כי הנאשם עצמו ידע שאין לו היתר כניסה חוקי וכן מוסר כי עקב בעיות אל מול הרשות הפלסטינית התחיל בהליכי הכרה. אציין, כי לשאלות בית המשפט בעניין זה לא נמסרו תשובות ברורות.

בנסיבות אלה סבורה המדינה, כי מדובר במי ששב ונכנס לישראל שלא כחוק ביודעין, ואף פועל בתחכום לצורך כך ועל כן אין לשחררו ממעצר.

6. לאחר שבחנתי את חומר הראיות בארבע התיקים אני סבורה, כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם למיזחס לו בכתב האישום.

א. ביחס לאישום השני - הנאשם הודה בחקירתו מיום 22.2.15 כי אין לו אישור כניסה לישראל. על כן קיימות ראיות לכאורה באישום זה.

ב. ביחס לאישום השלישי - הנאשם טען בחקירתו מיום 15.1.15 כי מחזיק במסמך ואולם מעולם לא התקיים בעניינו דיון בבית משפט או בוועדת מאוימים. המסמך האמור הינו תצהיר של הנאשם מיום 31.5.12 עצמו בו הוא מצהיר כי הגיש בקשה לקבלת מעמד זמני בישראל בשל מאוימות וכי טרם נקבע דיון בעניין. גם אם אניח לטובת הנאשם, אף שאין לכך כל אינדיקציה בתיק ואף לא נטען בפניי במפורש אחרת, כי אכן החל בהליך כלשהו עובר למאי 2012 הרי שברור הוא, וגם הנאשם היה מודע לכך, כי מאז שנת 2012 ועד מועד מעצרו לא בוצע כל הליך בעניין זה ולא ניתן לו כל אישור רשמי והנאשם היה מודע לכך. בבדיקת היחידה החוקרת מול המת"ק אף נמסר, כי הנאשם מנוע כניסה על ידי השב"כ. עוד אציין, כי הודעת הנאשם בתיק נשוא אישום 2, כחודש לאחר מכן, כי אין לו אישור כניסה לישראל, מבלי שחזר והעלה טענת מאוימות אף לא חזר והפנה לאותו הליך לכאורי בו פתח בשנת 2012, משליכה על הראיות גם ביחס לאישום זה. בנסיבות אלה קיימות ראיות לכאורה נגד הנאשם באישום זה.

ג. ביחס לאישום הרביעי - בגיליון חקירת הנאשם מיום 2.8.12 הודה כי אין בידיו אישור כניסה לישראל. בדו"ח העיכוב מסר, כי ברח מהשטחים. גם במקרה זה לא טען הנאשם דבר בעניין אותו הליך לכאורי בו החל במאי 2012. בנסיבות אלה קיימות נגד הנאשם ראיות לכאורה באישום זה.

ד. ביחס לאישום הראשון - הנאשם מסר בהודעתו הראשונה מיום 12.2.17 - כי לא ידע שהמסמך בו הוא אוחד מזויף וכי נמצא בישראל מזה ארבעה חודשים. הנאשם מסר, כי מסמך זה נמסר לו מעורך דין מטייבה באמצעות מתווך לו שילם ₪ 8,000 בתמורה למסמך. הנאשם מסר, כי המסמך נמסר לו ביבנה לפני מספר חודשים. הנאשם מסר, כי הוא מודע לכך שמסמך זה איננו מהווה אישור עבודה. במסגרת הודעה זו אישר הנאשם, כי בכניסות הקודמות שיוחסו לו נכנס ללא היתר. הנאשם מסר כי אינו מכיר את המתווך וכי מספר הטלפון באמצעותו יצר קשר נמצא במכשיר הטלפון שלו במקום בו הוא לן בבאר שבע.

בהודעתו השניה מיום 13.2.17 מסר הנאשם, כי בכניסתו לישראל נשוא אישום 2 נכנס ללא היתר.

בהודעתו השלישית מיום 15.2.17 מסר הנאשם, כי אינו זוכר את שמו של עורך הדין שטיפל בעניינו וכי יש לו בעיות בזיכרון. הנאשם לא זכר איך נוצר הקשר בינו ובין אותו מתווך. הנאשם מסר, כי מדובר באדם בשם "נדים" שגר בבני עי"ש ונשוי ליהודיה. עוד מסר הנאשם, כי שוחח עם עורך הדין מספר פעמים בטלפון ולא פגש אותו. התשלום העביר באמצעות "נדים" לעורך הדין במעמד קבלת המסמך. כן מסר, כי יוכל להשיג את הטלפון שלו אם יתקשר למספר חברים. הנאשם טען, כי נמצא הרבה בישראל כי יש לו בעיה עם הרשות מזה כשנתיים. בהמשך מסר כי הוא בורח לישראל כבר מזה 4-7 שנים עקב מעצרים וחקירות ברשות והרקע הוא שמאשימי אותו בכך שעבד עם המודיעין הישראלי. הנאשם מסר כי הרשות מונעת ממנו מלקבל היתר כניסה חוקי ואישר את דברי החוקר, כי הוא מודע לכך שאין לו סיכוי לקבל היתר חוקי ובשל כך הוא עשה את המסמך הזה שיאפשר לו להתפרנס בישראל. הנאשם מסר כי לצורך קבלת המסמך נדרש רק לשלוח העתק של תעודת הזהות שלו באמצעות הטלפון שלו אבל לאחר מספר ימים מכשיר טלפון זה נפל לתוך צבע. הנאשם מסר כי לכן אין בידו להציג את מספרי הטלפון באמצעותם יצר קשר עם נדים או עם עורך הדין. בהמשך הודעה מסר שמכר את הבטריה בטלפון והשאר "נשרף מהזיכרון בטלפון הזה". בהמשך מסר שמספרי הטלפון היו רשומים לו על דף אבל הוא חושב שגם זה "הלך". לשאלה מפורשת האם יש באפשרותו להשיג את מספרי הטלפון אמר: " זה מאד קשה רק נדים יכול לעזור לי אין איך להשיג את המספר של העו"ד". לשאלת החוקר השיב הנאשם כי אישור כניסה חוקי לישראל עולה ₪ 2,000. לשאלת החוקר כיצד לא חשד נוכח המחיר אותו נתבקש לשלם השיב הנאשם: "יש הרבה פועלים שיש להם אישור כזה ואמרתי עד מתי יצאל י אישור חוקי והוא אמר לי שזה אישור מתחדש, והפעם הזו אני משלם ופעם הבאה אני משלם משהו סימלי". עוד מסר: "נדם הזה שהביא לי את האישור מהעו"ד הזה אמר לי שזה אישור 100 אחוז ואך אחד לא ידבר איתך ואם הייתי יודע שזה לא חוקי לא הייתי מקבל את זה". החוקר מסב את תשומת לבו של הנאשם כי אין התאמה באותו מסמך בין התאריך בו התקיים לכאורה הדיון ובין החותמת שהיא מתאריך מוקדם יותר והנאשם משיב: "הם עשו עלי קומבינה שחקו עלי". בהמשך מסר הנאשם כי אם יעשה מספר שיחות טלפון לחברים יוכל לאתר את מספר הטלפון של נדים. הנאשם מסר, כי האמין שהמסמך חוקי כי להרבה פועלים יש אותו וכי גם הוא שוחרר בעבר על סמך מסמך זה. הנאשם מסר, כי מעולם לא היה בפני וועדת מאוימים.

עוד אציין כי כאשר נשאל הנאשם במסגרת חקירה זו על התהליך שהוביל לחתימה על התצהיר ממאי 2012 מסר, כי היה בקשר עם אדם מהכפר בשם סמי אבו זהרה, נתן לו 4 תמונות ו ₪ 1,500 וקיבל את המסמך ואמרו לו שאחרי תקופה יגידו לו להתייצב בבית המשפט. לשאלת הנאשם האם שמו של עורך הדין הוא השם המופיע על גבי המסמך מסר כי אינו בטוח. הנאשם מסר כי מעולם לא הגיע לדיון בבית משפט, גם לא בתאריך המודפס על המסמך.

בחקירה נוספת מאותו היום מוצגות לנאשם מספר תמונות אפשריות של אותו "נדים" והנאשם אינו מזהה איש מהם.

אין מחלוקת, כי המסמך בו אחז הנאשם הוא מסמך מזויף והדבר ניכר גם על פני המסמך ולאור תוכנו.

מן המפורט לעיל עולה, כי לא ניתן לקבל את טענות ב"כ הנאשם בדבר כרסום ממשי בתשתית הראייתית שבתיק. הנאשם אכן מסר גרסאות שונות במהלך חקירותיו ואלה גם אינן מתיישבות עם גרסאות שמסר בעבר בתיקים הקודמים. גרסתו של הנאשם אכן איננה מתיישבת עם השכל הישר ועולה ממנה כי הנאשם עצמו לא באמת סבר שמדובר באישור חוקי אלא סבר שמדובר באישור שיוכל לאפשר לו להיחזות כחוקי במקרה שבו ייעצר. גם אם אניח לזכות הנאשם בשלב לכאורי זה הרי שלכל הפחות, הנאשם עצם את עיניו בחוזקה נוכח האפשרות שמדובר במסמך שאיננו מהווה היתר כניסה. בנוסף, הנאשם עצמו מאשר כי ידע כי אין מדובר בהיתר עבודה.

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם גם ביחס לעבירה של הכשלת שוטר. אכן מדובר בעבירה המחייבת הוכחת יסוד נפשי של כוונה ואולם לאור האמור לעיל הרי שבמקרה זה היתה לנאשם לכל הפחות כוונה על-תנאי כי אם חשדו נכון והמסמך אכן מזויף השוטר לא יבחין בכך ולא יעצור אותו.

בנוסף מוסר הנאשם גרסאות שונות לגבי סיבת כניסתו לישראל כאשר בד בבד עם טענתו כי הוא נחשד בשטחים כמשתף פעולה טוען כי מטרת כניסתו לישראל היא פרנסה.

כך או כך, על מנת לקבל את גרסת הנאשם שהיא כאמור קשה מאד על פני הדברים יהיה על בית המשפט להאמין לגרסתו ושאלה זו דינה להתברר במסגרת התיק העיקרי.

חרף האמור לעיל אני סבורה, כי טוב היתה עושה המשטרה לו אפשרה לנאשם לקיים את אותן שיחות שביקש לקיים על מנת לאתר את פרטיו של "נדים". בשלב זה של החקירה לא היה קיים חשש ממשי לשיבוש החקירה וממילא לא היה למשטרה כל קצה חוט אחר לאיתורו. שיחות אלה ניתן היה לקיים בפיקוח ודומה שבכך היתה המשטרה מקדמת בצורה טובה יותר את האינטרס הציבורי הממשי הקיים באיתורם של מי שזיפו בפועל את המסמך הנחזה להיות פרוטוקול חוקי של בית משפט בישראל. בשונה מעניינו של הנאשם בפניי, הרי שלא יכול להיות חולק, כי בעניינם של מי שעוסקים בפועל בזיוף מעין זה ובהפצתו בתשלום בקרב תושבי הרשות טמונה מסוכנות של ממש.

7. אשר לאפשרות שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר לאור העובדה כי עילת המעצר היחידה הקיימת במקרה זה היא חשש ההימלטות מן הדין הרי שבהתאם להלכה הפסוקה יש לבחון את אפשרות שחרור הנאשם בתנאים להבטחת התייצבותו לדין.

8. אחיו של הנאשם שנחקר בבית המשפט הינו ערב מתאים לעניין זה. לא התייצב ערב נוסף ואחיו של הנאשם איננו תושב ישראל אלא תושב השטחים בעל היתר עבודה ולינה בישראל. חסר זה ניתן באופן עקרוני 'להשלים' בקביעת גובה ההפקדה אותו יהיה על הנאשם להפקיד.

9. עוד יש לקחת בחשבון לעניין גובה ההפקדה את העובדה כי מדובר במי שמיוחסות לו ארבע כניסות לישראל וכי על פי הודעותיו הוא נמצא למעשה בישראל תקופות ארוכות ועובד בישראל באופן מתמשך. אף נמסר על ידי הנאשם עצמו, כי בעבר הוציא מכיסו סך של 8,000 ₪ וכן סך של 1,500 ₪ למתווכים שונים לצורך קבלת מסמכים שיקלו על התנהלותו בשטחי ישראל.

10. בנסיבות אלה, על גובה ההפקדה שייקבע לתת מענה גם לתמריץ הרב הקיים לנאשם זה להיכנס לישראל שלא כדין ולשהות בה תקופות ממושכות ולערך הכלכלי הגבוה שיש בכך עבורו. הצעת ב"כ הנאשם, כי הנאשם ישחרר בהפקדה של ₪ 3,000 בלבד איננה מתקבלת על הדעת במכלול הנסיבות ועל פי ההלכה הנוהגת והמנחה את בית המשפט סכום זה מצוי ברף הנמוך גם לו דובר בכניסה אחת בלבד.

11. על כן, לאור הצהרת ב"כ הנאשם, כי לא יעלה בידי הנאשם להפקיד סכום העולה על ₪ 3,000 אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. ואולם, הנאשם יוכל להשתחרר ממעצרו, על דרך בקשה לעיון חוזר, אם יעמוד בתנאי השחרור הבאים:

א. התחייבות עצמית בסך ₪ 12,000.

ב. ערבות צד ג' בסך ₪ 12,000 שתחתם על ידי הערב מר מוחמד בחיץ, ת.ז. 851102335, טלפון: 050-7422657.

ג. זמינות מלאה במספר הטלפון שנמסר על ידי הערב מהווה תנאי מתנאי השחרור וניתן יהיה לזמן את הנאשם לדין באמצעות מספר זה.

ד. הפקדה במזומן בסך ₪ 12,000 אשר תהווה תנאי לשחרור.

עם הגשת הבקשה, תינתן החלטה משלימה ללא צורך בקיום דיון נוסף ובמסגרת ההחלטה ייקבע מועד לדין בתיק העיקרי ותומצא לו על ידי המזכירות הזמנה לדין באותו מועד.

12. משהוחלט על מעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו, תנתב המזכירות את התיק העיקרי לכב' סגה"נ, הש' מאושר לקביעה על פי יומנו.

13. תיקי החקירה מוחזרים למדינה.

14. שלטונות בית המשפט יאפשרו הכנסת ציוד לנאשם וכן 5 שיחות טלפון, לרבות לקידומת 059 על מנת שיוכל לפעול לשחרורו.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ז, 23 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.